

# Tularemia

## តើអ្វីជាតួឯករិមា?

តួឯករិមាជាជំងឺមួយបណ្តាលមកពីបាក់តេរីយ៉ា ដែលខ្លាំងនិងឆ្លងខ្លាំងណាស់។ វាអាចរស់បានទៅរាប់អាទិត្យ ក្នុងចំបើង ទឹក ដី និងខ្មៅសត្វ។



រោគសញ្ញាតួឯករិមា មានប្លែកពីគ្នា តាមនិងបែបដែលអ្នកប៉ះពាល់វា។ រោគសញ្ញានេះ មានដូចជា ដំបៅស្បែក ហើមក្រពេញដែលឈឺខ្លាំង ភ្នែកក្លាយ ឈឺបំពង់ក ពងមាត់ ទឹកក្នុងស្មាត។ ប្រសិនបើ ដកដង្ហើមបាក់តេរីនេះចូល រោគសញ្ញាគឺ មានគ្រុនក្តៅខ្លាំង រាងរាងឈឺក្បាល ឈឺសាច់ដុំ ឈឺគន្ធាក់ឆ្អឹង ក្អកស្មាត និងកម្លាំងខ្សោយទៅៗ។ ប្រសិនបើកើតឡើងទៅជាជំងឺស្មាតមានទឹក តួឯករិមាអាចបណ្តាលឲ្យមានឈឺដើមទ្រូង ចេញឈាម ពិបាកដកដង្ហើម រីការឈប់ដកដង្ហើម។

រោគសញ្ញាតួឯករិមា មានប្លែកពីគ្នា តាមនិងបែបដែលអ្នកប៉ះពាល់វា។ រោគសញ្ញានេះ មានដូចជា ដំបៅស្បែក ហើមក្រពេញដែលឈឺខ្លាំង ភ្នែកក្លាយ ឈឺបំពង់ក ពងមាត់ ទឹកក្នុងស្មាត។ ប្រសិនបើ ដកដង្ហើមបាក់តេរីនេះចូល រោគសញ្ញាគឺ មានគ្រុនក្តៅខ្លាំង រាងរាងឈឺក្បាល ឈឺសាច់ដុំ ឈឺគន្ធាក់ឆ្អឹង ក្អកស្មាត និងកម្លាំងខ្សោយទៅៗ។ ប្រសិនបើកើតឡើងទៅជាជំងឺស្មាតមានទឹក តួឯករិមាអាចបណ្តាលឲ្យមានឈឺដើមទ្រូង ចេញឈាម ពិបាកដកដង្ហើម រីការឈប់ដកដង្ហើម។

រោគសញ្ញា ពេលភាគច្រើនបង្ហាញឲ្យឃើញមានឡើងពី៧ទៅ៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានប៉ះពាល់បាក់តេរីរួចហើយ ប៉ុន្តែវាអាចឲ្យឃើញគ្រប់ពេលវេលា ចន្លោះពេលពី១និង១៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានប៉ះពាល់បាក់តេរីនេះរួច។

លើកលែងតែ មានការព្យាបាលនឹងថ្នាំផ្សេងៗ មនុស្សដែលមានជំងឺស្មាត រឺការក្លាយទូទៅនៃរោគតួឯករិមា នឹងមានជំងឺឆ្លងធ្ងន់។ ដោយគ្មានការព្យាបាលនឹងថ្នាំផ្សេងៗ មនុស្ស៧០ទៅ៦០ភាគរយ ដែលមានទំរង់នៃជំងឺនេះ អាចនឹងស្លាប់។

ប្រហែលជា២០០នាក់ក្នុង១ឆ្នាំ ក្នុងប្រទេស នឹងមានជំងឺតួឯករិមា ពីភពដើម ភាគច្រើននៅផ្នែកខាងលិច និងភាគកណ្តាលនៃខាងត្បូងក្នុងសហរដ្ឋ។ មានកើតឡើងដល់មនុស្ស៥នាក់ក្នុងរដ្ឋមីនីសូតា នៅកំលុងពេល១០ឆ្នាំកន្លងទៅ។

## តើអ្នកឆ្លងតួឯករិមាតាមរបៀបណា?

តួឯករិមាងាយនឹងឆ្លងណាស់ ពី១០ទៅ៥០បាក់តេរី អាចធ្វើឲ្យអ្នកមានជំងឺបាន។ ប្រភពធម្មជាតិនៃបាក់តេរី រាប់ទាំងសត្វតូចៗ ដូចជាកណ្តុរស្រែ កណ្តុរ កំប្រុក ទន្សាយ និងទន្សាយស្លឹក។

មនុស្សអាចឆ្លង :

- ពីតុកែខាំ រុយខាំ និងសត្វល្អិតរាត្រី
- ដោយប៉ះពាល់ដល់សត្វដែលមានរោគនោះ រឺខ្មៅសត្វ
- ដោយញ៉ាំអាហារ រឺប៉ះពាល់អាហារដែលខូច ទឹក រឺដី
- ដោយដកដង្ហើមចូលនូវបាក់តេរីលើអាកាស ដែលនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ និងកន្លែងស្រាវជ្រាវនេះ

ការប្រើតួឯករិមាជាអាវុធ វាប្រហែលជាអាចទាក់ទងក្នុងការបញ្ចេញវាទៅក្នុងខ្យល់អាកាសនៅទីមានមនុស្សរស់នៅច្រើន។

## តើអាចឲ្យអ្នកឆ្លងរោគនេះពីមនុស្សទៀតបានរឺទេ?

ការចម្លងជំងឺពីម្នាក់ទៅម្នាក់ទៀត មិនដែលមានដឹងថាកើតឡើងទេ។ វាក៏មិនអាចកើតឡើងបានដែរទេថា មនុស្សនឹងបន្តឆ្លងរោគ បន្ទាប់ពីបាក់តេរីបានបញ្ចេញទៅក្នុងខ្យល់អាកាសលើកមុនដំបូងបង្អស់នោះ។ គេបានជឿថា បាក់តេរីដែលបានបញ្ចេញទៅក្នុងខ្យល់អាកាស មិនរស់បានយូរទេ។

## តើហេតុអ្វីបានជាគេគិតថា រោគនេះអាចយកមកប្រើជាអាវុធដ៏យោរយៅបាន?

ទោះបីជាវាពិបាកក្នុងការធ្វើ ការបញ្ចេញតួឯករិមាទៅក្នុងខ្យល់អាកាស ក្នុងកន្លែងមានមនុស្សកកកុញ វាជាអាវុធដែលមានប្រសិទ្ធិភាពណាស់។ សញ្ញានៃការប្រហារតួឯករិមាដំបូងបង្អស់ គឺឃើញមានមនុស្សចាប់ផ្តើមរកការព្យាបាលនៅពេលប្រហែល៣ទៅ៥ថ្ងៃកន្លងមកទៀត។ មនុស្សជាច្រើននឹងស្លាប់ ប្រសិនបើមិនបានទទួលការព្យាបាលថ្នាំផ្សេងៗទេនោះ។

# Tuleremia – ទំព័រទី 2

អង្គការសុខភាពសកលលោក (The World Health Organization) បានគណនាថា ៥០គីឡូក្រាម (១១០ តោន) នៃបាក់តេរី ដែលបញ្ចេញទៅក្នុងអាកាសលើទីក្រុងនៃ៥៤ឆ្នាំនាក់ អាចបណ្តាលឲ្យមានបញ្ហាយ៉ាងធំៗ។ អង្គការសុខភាពសកលលោកជឿថា ការវាយប្រហារបែបនេះ នឹងបណ្តាលឲ្យមនុស្ស ប្រហែល២៥ម៉ឺននាក់មានជម្ងឺធ្ងន់ និង១៤ពាន់នាក់ទៀតស្លាប់។

សហគមន៍របស់អ្នក រួមទាំងប្រើជម្ងឺជាអាវុធ សូមផ្តល់ព័ត៌មានដល់ក្រសួងសមត្ថកិច្ចតំបន់របស់អ្នក។

តួឯកវិមាមានលក្ខណៈខុសគ្នាច្រើន ដែលក្រសួងកាន់កាប់និងការពារជម្ងឺនៃសហរដ្ឋ ប្រើដើម្បីសំគាល់អាវុធនៃជម្ងឺជាអ្វីនោះ :

- មានវិធីវាយចម្លងរោគជាច្រើន ទោះបីជាវាមិនអាចចម្លងពីមនុស្សម្នាក់ទៅម្នាក់ទៀតបានក៏ដោយ។
- វាមានឥទ្ធិពលធំមួយលើសុខភាពមនុស្ស រាប់ទាំងល្បឿននៃការស្លាប់។
- វាអាចមានចលាចលរាលពាសពេញ និងការរំខានដល់ជីវភាពរស់នៅ។
- វិធានការណ៍ពិសេសជាការចាំបាច់ ដើម្បីត្រៀមសំរាប់ការវាយប្រហារតួឯកវិមា ដែលអាចនឹងកើតមាន

## តើអាចព្យាបាលរោគនេះបានរឺទេ?

ថ្នាំការពារត្រូវបានយកមកប្រើ ដើម្បីព្យាបាលរោគស្ថិតនិងជម្ងឺទូទៅ ដែលបណ្តាលមកពីមេរោគដកដង្ហើមតួឯកវិមា។ បើគ្មានការព្យាបាលទេ មនុស្ស៣០ទៅ៦០ភាគរយ ដែលមានរោគបែបនេះនឹងអាចស្លាប់។ បើមានការព្យាបាលវិញ ល្បឿននៃការស្លាប់នៅបច្ចុប្បន្ននេះសំរាប់តួឯកវិមាក្នុងសហរដ្ឋ គឺតិចជាង២ភាគរយ។

## តើអាចការពារកុំឲ្យមានរោគនេះបានរឺទេ?

នៅបច្ចុប្បន្ននេះ គ្មានថ្នាំការពារសំរាប់សាធារណៈទូទៅទេ។ ក្រសួងខាងអាហារនិងថ្នាំពេទ្យនៃសហរដ្ឋ នៅបច្ចុប្បន្ននេះ កំពុងតែសាកថ្នាំការពាររោគសំរាប់បុគ្គលិកដកការពិសោធន៍។

## តើអាចឲ្យខ្ញុំធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ប្រសិនបើគឺតថាខ្ញុំបានឆ្លងតួឯកវិមាហើយនោះ?

ប្រសិនបើអ្នកបានប៉ះពាល់តួឯកវិមា វាមិនច្បាស់ថាអ្នកនឹងដឹងទេ។ ក៏ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកព្រួយបារម្ភ សូមនិយាយជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកភ្លាមៗ។ ប្រសិនបើអ្នកឃើញកាលទេសៈ រីសកម្មភាពដ៏សង្ស័យនៅក្នុង